

מ"ת 33329/01/22 - מדינת ישראל נגד פקדו עלמו

בית המשפט המחוזי בירושלים

25 ינואר 2022

בפני כב' השופט א' דראל
מ"ת 33329-01-22 מדינת ישראל נ' עלמו

המבקשת

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד ג'ניה קליימן

נגד

המשיב

פקדו עלמו
ע"י עו"ד מיכאל עירוני

החלטה

בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

כתב האישום והבקשה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום שמייחס לו עבירות של הצתה (לפי סעיף 448 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [להלן: **חוק העונשין**] יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין), סחיטה בכוח (לפי סעיף 427 (א) סיפא לחוק העונשין), היזק בזדון (לפי סעיף 452 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין) והשחתת פני מקרקעין - לפי סעיף 196 לחוק העונשין, יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין).

2. לפי תיאור העובדות שבכתב האישום קיים סכסוך מתמשך בין המשיב וחברו, סלמקו מהרי (להלן: **מהרי**), לבין המתלוננת, ד"ר מאיה קמחי, מנהלת השירות הווטרינרי בעיריית בית שמש. ברקע לאותו סכסוך תפיסה והחרמה של כלבים שהיו בבעלות המשיב ומהרי. בעקבות תפיסת הכלבים ולאחר שפנה מספר פעמים יחד עם מהרי ולחוד למתלוננת, גמלה בלב המשיב ההחלטה לגרום למתלוננת להשיב לו את הכלבים, באמצעות הצתת משרדה של המתלוננת. לצורך כך, ביום 11.12.2021 בשעה 09:15 לערך הגיע המשיב יחד עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, למשרד. המשיב והאחר ריססו על גבי הקיר החיצוני של המשרד כתובות גרפיטי נגד המתלוננת. סמוך לאחר מכן, המשיב והאחר שברו את חלון חדר קבלת הקהל במשרד, הציתו עשבייה שהייתה במקום, וזרקו אותה לתוך החדר דרך החלון ששברו וכן לכיוון חיות מפלסטיק שהיו בחדר. כתוצאה מכך נוצרה דליקה ונשרפו קירות ותקרת החדר, מוצרי חשמל ורהיטים ונגרם נזק למבנה. בשל חששה של המתלוננת לחייה ולחיי בני משפחתה היא השיבה למשיב ולמהרי את הכלבים.

3. לצד כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים. המבקשת טענה כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב וכי קמה עילה למעצרו. בקשר לכך הפנתה המבקשת לעברו הפלילי של המשיב הכולל הרשעה משנת 2019 בעבירה של פציעה כאשר העברין מזוין ותקיפה סתם ולהרשעה משנת 2017 בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה סתם. בא כוח המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה וכפועל יוצא מכך עתר לשחרורו ללא תנאי ולחלופין לשחרורו לחלופת מעצר.

עיקרי הטענות

4. בכל הנוגע לתשתית הראייתית המבקשת נסמכת על סרטונים, שנערכו לסרטון אחד, ובהם נצפים שניים, שלטענת המבקשת, אחד מהם הוא המשיב. השניים צועדים מסמטה שמובילה לדירה שבה המשיב מתגורר עם אדם נוסף, לכיוון משרדי השירות הווטרינרי שבהם בוצעה ההצתה. בחלוף פרק זמן קצר השניים צועדים בחזרה למקום שממנו באו. המבקשת מוסיפה כי ממש באותו זמן שבו השניים הגיעו לקרבת משרדי השירות הווטרינרי ועד לחזרתם אירעה ההצתה. אשר לזיהוי המשיב כמי שנמנה על השניים, המבקשת נסמכת על כך שאחד מהשניים השליך "חפץ" בעת שהיה בדרך חזרה. על אותו חפץ (גזירי נייר) נמצאו טביעות האצבע של המשיב. המבקשת מפנה לכך שהמשיב לא נתן הסבר להימצאות טביעות האצבע שלו על גזירי הנייר, והתוכן שרשום על הנייר תואם לנוסח הגרפיטי שצויר במשרדים.

5. מסקנתה של המבקשת היא כי אותם שניים שנראים בסרטונים באים והולכים הם שהציתו את משרדי השירות הווטרינרי, וכי אחד מהשניים הוא המשיב. למבקשת טענה למניע של המשיב לפגוע במתלוננת על רקע הסכסוך בינם לבניה בנוגע לתפיסתם של כלבים.

6. באשר לעילת המעצר, המבקשת טוענת כי מדובר במי שלחובתו עבר פלילי, הכולל הרשעות בעבירות אלימות, בהינתן המעשה, החשש מפגיעה במתלוננת והעבר הפלילי המבקשת סבורה כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

7. בא כוח המשיב אינו חולק על כך שהייתה הצתה, אך לטענתו אין ראיות מספיקות כדי לקשור את המשיב לאותה הצתה. לטענתו אין כל ממצא פורנזי הקושר את המשיב לאש, ואין דגימות די אן איי של המשיב. כך, גם לא נמצא זיהוי כתב יד בין גזירי הנייר לבין הגרפיטי שרוסס. אשר לסרטונים, בא כוח המשיב טען כי עולה מהם שלאחד הצועדים שפם, כאשר למשיב אין, וכי לא ניתן להסיק מהם כי השניים שצועדים אכן השתתפו בהצתה, שכן הסרטונים אינם קושרים את המשיב בכל הנוגע ליציאה מביתו, וגם לא למבנה שהוצת, אלא מתארים צעידה ברחוב. לדידו של בא כוח המשיב, המשיב שיתף פעולה בתחילת החקירה ורק לאחר מכן שתק, אך אין בשתיקתו כדי לייצר ראיות אלא רק לחזק את מה שיש, ובמקרה שלפנינו אין תשתית ראייתית. מכל מקום, אף אם בית המשפט ימצא כי קיימות ראיות לכאורה, נראה שעוצמתן היא כזו שיש בה כדי להצדיק שחרור לחלופת מעצר.

ראיות לכאורה

8.

לאחר שמיעת טענות הצדדים ועיון בתיק החקירה הגעתי לכלל מסקנה כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת בכל הנוגע לעבירת ההצתה, היזק בזדון והשחתת פני מקרקעין. להלן אפרט את הנימוקים שהביאו אותי למסקנה זו:

א. הסרטונים השונים, הסרט הערוך (שהוצג במעמד הדיון וצפיתי בו שוב טרם מתן החלטה) וכן דו"ח צפייה של רון מזרחי מיום 4.1.2022, דו"ח צפייה של ערן רוזנפלד מיום 11.1.2022 מבססים את טענת המבקשת לכך ששני אנשים, לבושים שחור, צעדו מאזור, שנטען כי הממוקם בקרבת ביתו של המשיב אל קרבת משרדי השירות הווטרינרי ובחזרה. אף אם אניח כטענת בא כוח המשיב כי היציאה לא נעשתה מקרבת ביתו של המשיב, הרי שמתוך התיעוד עולה כי השניים צעדו לכיוון משרדי השירות הווטרינרי שהם פרק זמן קצר יצאו משם וצעדו בדרך חזרה.

ב. הודעתו של תמיר שלם מיום 30.12.2021 המתארת כי אחד משני הצועדים "מבצע זריקה של דבר מה עם יד שמאל אל מעבר לגדר האבנים", הרמת פיסות הנייר והעברתן לבדיקת טביעות אצבע.

ג. לפי לוחות הזמנים, בפרק הזמן שבין הגעתם של השניים המצולמים אל קרבת משרדי השירות הווטרינרי לבין השלב שבו הם נראים בדרכם חזרה, אירעה ההצתה הנזכרת בכתב האישום.

ד. זיהויו של המשיב כמי שהוא אחד מהשניים מבוסס היטב על טביעת האצבע שנמצאה על גזירי הנייר, שהושלכו על ידי אותו אדם שנראה צועד (מסמך זיהוי ט.א. מיום 29.12.2021). אין בכך שלאחד הצועדים שפם כדי לשלול שהמשיב הוא הצועד השני או שבמסגרת הסוואת הצועדים נעשו גם מעשים כדי להקשות על זיהויים.

ה. המסר שנרשם על כתובת הגרפיטי "מאיה קמחי מנהלת את בית שמש ולא עליזה בלוק" נמצא לפחות בחלקו בגזירי הנייר.

ו. גרסת המתלוננת בהודעתה מיום 4.1.2022 מלמדת על סכסוך בינה לבין המשיב ומהרי על רקע תפיסת הכלבים (ש' 24 ואילך, ש' 139, וכן ר' הודעתה מיום 19.12.2021, דו"ח פעולה מיום 12.10.2021).

ז. המשיב שתק בחקירתו ולא נתן הסבר להשלכת גזירי הנייר ולהימצאות טביעות האצבע שלו עליהם (ר' חקירתו מיום 5.1.2022, ש' 107-108, חקירתו מיום 6.1.2011, ש' 16-17, חקירתו מיום 11.1.2022, ש' 14-15) וכך גם לגבי הזיקה בין תוכן הדברים שבגזירי הנייר לבין כתובת הגרפיטי (הודעה מיום 11.1.22 ש' 21 ואילך).

9. אכן, מדובר בראיות נסיבתיות, ואולם כפי שנקבע "בשלב זה לא נדרש בית המשפט להשתכנע כי בכוחן של הראיות להוכיח את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר... ועליו לבחון אם בחומר הראיות הקיים, לאחר שיעברו את מבחני הקבילות והמשקל ואת "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי, טמון סיכוי סביר להרשעת הנאשם במיוחס לו... גם כאשר עסקין בראיות נסיבתיות, ניתן להורות על מעצר עד תום ההליכים אם שילובן של הראיות יוצר מסכת ראייתית שיכולה לבסס הרשעה" (בש"פ 313/21 אלעד כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 וההפניות שם (28.1.2021)).

10. אכן, אין ראיה ישירה שממקמת את המשיב במשרדים עצמם או עדות ראייה על כך שהוא מבעיר את האש, ואולם זה טיבן של ראיות נסיבתיות, ובמקרה זה מארג הראיות שבידי המבקשת מבסס את קיומה של ההצתה מבחינת המקום והזמן ומבסס את הימצאות המשיב בזירה באותו זמן, על רקע זיהוי טביעות האצבע שלו על גזירי הנייר לאחר השלכתם, בידי אחד מאלה שפנו למשרדי השירות הווטרינרי. מסכת ראייתית זו, כפי שפורטה לעיל, יוצרת מסכת ראייתית שיכולה לבסס הרשעה.

11. לצד מארג הראיות הנסיבתיות, עומדת גם שתיקתו של המשיב בחקירה. בעניין זה נקבע כי "שתיקה מעין זו בחקירה משמשת אף היא חיזוק לראיות התביעה. בחירת העורר לשתוק במהלך החקירה אינה עולה בקנה אחד עם חפותו. ההנחה היא שאדם חף מפשע יחפוץ למסור גרסה לשם הפגת החשדות המועלים נגדו. על כן, בהיעדר טעמים סבירים ומשכנעים להחלטתו לשמור על זכות השתיקה, תהווה השתיקה ראיית חיזוק לראיות נגדו, גם הנסיבתיות שבהן" (ר' בש"פ 6103/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 34 וההפניות שם (21.9.2020)).

12. אני נכון להניח כטענת בא כוח המשיב כי שתיקה אינה יוצרת את הראיות שאין, אלא שבמקרה זה השתיקה מחזקת את הראיות הקיימות. הימנעותו של המשיב מלתת הסבר להימצאות טביעות האצבע שלו על גבי גזירי הנייר, שאחד מהשניים נצפה משליך בבירור בסרט, בסמוך לאחר האירוע, היא שתיקה "רועמת", מקום בו נדרש הסבר להימצאות טביעות האצבע על גזירי הנייר, על רקע זריקתם על ידי אחד מהשניים, ובהינתן ההתאמה החלקית בין הכתוב בהם לבין תוכן הגרפיטי.

13. לסיכום מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב ביצע את המיוחס לו בכתב האישום.

עילת מעצר וחלופה

14. מכאן לעילת המעצר. המשיב מואשם בעבירות של הצתה, היזק לרכוש והשחתת פני מקרקעין (איני סבור כי יש תשתית מספקת לעבירה של סחיטה באיומים). המדובר במי שלא נרתע להבעיר אש, מבלי לתת את דעתו לתוצאות אותו מעשה. לצד המסוכנות הנלמדת מהמעשה אף המידע לגבי העושה מצביע על מסוכנות גבוהה עוד יותר. לחובת המשיב עבר פלילי. הרשעתו האחרונה משנת 2019 בגין עבירה של פציעה כאשר העברין

מזוין ותקיפה סתם, שבוצעה בשנת 2017, בגינה נדון המשיב ל-5 חודשי מאסר בפועל. המשיב נדון בגין עבירות אלימות נוספות בעת שהיה נער (בשנים 2015-2016).

15. השאלה האחרונה שיש להידרש אליה היא באשר לאפשרות להסתפק בחלופה. לאחר שמצאתי כי עוצמת הראיות אינה מופחתת, ובשים לב לכך שהמדובר בהצתה ולמשיב עבר פלילי בעבירות אלימות, איני סבור כי ניתן לבחון חלופה מבלי לקבל תסקיר מעצר בעניינו.

16. שקלתי את האפשרות לשמוע את המפקחים המוצעים בעצמי ואולם נוכח האמור לעיל, איני סבור כי ניתן לוותר על קבלת הערכה מקצועית שתיתן תמונה רחבה יותר על אודות המשיב ועל אודות האפשרות לתת מענה למסוכנות הנשקפת ממנו.

17. איני מתעלם מכך שמשך הכנת תסקירים בימים אלה אורך מספר שבועות ואולם, כאמור, שילוב הדברים שלעיל אינו מאפשר שחרור לחלופה ללא שזו תיבחן על ידי גורם מקצועי.

סיכום

18. על יסוד כל האמור, יישאר המשיב במעצר. שירות המבחן יכין תסקיר מעצר בעניינו. המשך הדיון נקבע ליום **22.2.2022** בשעה **12:15**. הדיון שנקבע ליום 26.1.2022 מבוטל.

19. המזכירות תעביר את ההחלטה לפרקליטות, לסנגור, לשב"ס ולשירות המבחן. תזמן את הנאשם באמצעות שב"ס לדיון הנדחה ותבטל זימונו לדיון ביום 26.1.2022.

20. **תיק החקירה יוחזר לפרקליטות על ידי המדור הפלילי במזכירות (יש לערוך תרשומת על מסירת התיק לנציג הפרקליטות).**

ניתנה היום, כ"ג שבט תשפ"ב, 25 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.